

ДОЦЦІ МОЇЙ ЄДИНІЙ

Чарує всіх рум'янець щік,
І очі, наче стиглі сливи,
Загадками із-під повік,
Як зорі, дивляться красиво.

Ти зіткана із краси, □
Мов з Ладвою поцілувалася,
Була завжди, як квітка, ти,
А ось вже й ягідкою стала.

Шумить років буремний гул
Мов сторінки розкриті книжки,
Ще ювілей один впритул
До тебе підійшов спідтишка.

Сторінки тихо шелестять,
Їх вітерець перегортає,
Роки стрімкі вперед летять,
Почавши, лік ведуть без краю.

Хоч дні за днями від життя
Немов листочки відпадають,
Живи без жалю й каяття,
Коли вони отак минають.

Лише пригадуй дні весни,

Коли вперед ти йшла без втоми,
Як ранку промені вони
Все звеселять в твоєму домі.

Хай літо лагідне цвіте
Теплом і радістю в кімнаті,
І тіло буде молоде,
І днів попереду багато!

Йдучи до світла крізь п'ятьму,
Уваги не звертай на неї,
Радій і вдячна будь всьому
Разом з родиною своєю.

Нема і дня, щоб не зійшла
Ти сонцем у вікні моєму,
І світло щоб не принесла
Мені, як зірка з Віфлеєму.

Аж від народження люблю
Тебе я трепетно й понині,
Завжди, щоб м'якше, підстелю,
Тобі, дочці моїй єдиній.

Ти господиня! □ так скажу,
Умієш все робить до ладу,
Без сумнівів зітреш межу,
Аби лиш всьому дати раду.

Достаток у сім'ю несеш,
Усе стараєшся для сина,
На плечі нелегке береш,
Аби лиш витримала спина.

То ж радість у сім'ї живе,
Приходять нові перспективи,
І човен ваш вперед пливе,
Не опускаючи вітрила.

Хай щастя у твоїх очах
Ніколи й далі не зникає,
Обходить стороною страх,
Тривога боком обминає.

Нехай повага огорта,
Купайся у любові рідних,
І дні всі будуть, як свята,
Яскраві, без одноманітних!

Чи видно з середини край?
Живи й живи до дев'яноста!
А може й сотню розміняй,
За це я піднімаю тоста!

Дата написання вірша: 2021-01-07